

A szerzői feladat illetően felfogása a használó számára felettebb jótékony: a közlések hosszú sora élvezettel olvasható és megjegyezhető. Igenis lehet és szabad komoly dolgokról nagyképeség nélkül írni, ellentétben a nemrég még olyannyira kötelező szovjet (népi demokratikus) stílussal, amely „óporosz” mintákra ment vissza, és „dögunalmas” volt.

Csermely Péter és Gergely Pál munkáját hszonnal olvashatja-követheti minden kutatónak készülő fiatal (még ha „filosz” kutató is szeretne lenni), kezdő kutató és – speciálisan – a kutatást szolgáló könyvtáros és informatikus is.

Futala Tibor

Új hazai szakfolyóirat

PÉCSI

K Ö N Y V - É S I N F O T Á R

1. ÉVFOLYAM 1. SZÁM • 1996. FEBRUÁR 15.

Beköszöntő

Könyvtári laposkát tartasz kezében, nyájas Olvasó. Könyvtárosok csinálják, főleg könyvtárakról szól, ám olvasó remélhetőleg nem csupán könyvtárosok lesznek.

Nagyon sok minden változik körül s belül. Perlekedünk a szegénység miatt, hisz így alig tudjuk az olvasók igényeit kielégíteni. Nem mindig azt, nem mindig úgy és akkor, mikor kell, tudjuk az olvasó kezébe adni. Keves az eszköz, néha felkészültségünk is hiányos. Alig tudunk egymásról, elzárunk a gondok, miközben küzdünk a túlélésért.

Úgy gondolom, épp ilyenkor kell világos beszéddel, pontos számokkal, tisztázó szándékú gondolatokkal előállni. Megmutatni magunkat: a könyvtárság belsejéről jövő elkötelezettségét az értékek, az esélyegyenlőség és mindóság iránt. S állatuk: a demokrácia iránt.

Azt is látnunk kell, hogy maga a könyvtáros szakma is szinte viharos sebességgel alakul át. A gyönyörű hajdani könyvtárakban polcokra állították a kincseket s várták az olvasót. Mi új korbá lépünk, egyre több dolgnak van

korábban ismeretlen információ-hordozókkal, s már nem elég a megfelelő polchoz nyúlunk a kívánt könyvért, egyre többször a számítógépes hálózat táguó világának kincs-tárait kell faggatnunk a várt választért. Örszökből közvetítők leszünk, egy információ társadalom hullámverésében kell navigálnunk.

E laposka ilyen tudattal készül. Iggyekszik sok kisebb-nagyobb hírt, adatot, információt, gondolatot, vélekedést közvetíteni, - s lehetőleg minél rövidebben, oldottabban. Kerübe az alkonykodást, meg a minden létezésétől heveny pusztulásérzetet árasztó föntefegyverző, őrfeladó tehetetlenkedést.

Lapunk címe szerint: „pécsi”, de értsük melléje: baranyai, dél-dunántúli, magyarországi. „Könyvtár-Infotár” - mert vállalunk hagyományt, jelent és jövő-keresést egyként.

Végso soron mit is szeretnénk: ha olvasónak minket. Ha Te, nyájas Olvasó, már várnád a következő számocskát.

Sonnevend Péter

Kiadja a Janus Pannonius Tudományegyetem Könyvtára

1996. február 15-i dátummal jelent meg a *Pécsi Könyv- és Infotár* c. periodikum. Kiadója a Janus Pannonius Tudományegyetem Könyvtára. Szerkesztőbizottságában a Magyar Könyvtárosok Egyesülete, a Baranya Megyei Könyvtár, a Pécsi

Orvostudományi Egyetemi Könyvtár és a Janus Pannonius Tudományegyetem Könyvtár képviselti magát. Periodicitása nincs meghatározva.

Sonnevend Péter szerkesztőbizottsági elnök beköszöntője leszögezi: a lap életre hívásának legfőbb indoka az, hogy „örzökből közvetítők leszünk, egy információs társadalom hullámverésében kell navigálnunk”, ami a feltételek javulásán kívül több könyvtáros szakmai információt is kíván.

A lap – mondja még a beköszöntő – „címe szerint: »pécsi,« de értsük melléje: baranyai, dél-dunántúli, magyarországi. »Könyvtár-Infotár« – mert vállalunk hagyományt, jelent és jövőkeresést egyként”.

Az első szám túlnyomó részét különféle pécsi és baranyai könyvtárak „helyzetjelentései” foglalják el. Ezenfelül Koller József történíró és könyvtáros születésének 250. évfordulója alkalmából rendezett emlékülésről számolnak be lapjain (kiegészítve a nevezett személyi bibliográfiájával).

Summázatként: az új orgánus a korábban sikeres „megyei könyvtári híradó műfaj” folytatásának látszik. (Kár, hogy a beköszöntő erre a hagyományra kifejezetten nem utal.) Az a tény viszont, hogy a szerkesztőség az egyetemi könyvtárba helyezte át „székhelyét” a megyei könyvtárból, feltételezhetően erősíteni fogja a lapban a szakkönyvtári és tájékoztatási vonatkozásokat. (Ebből a szempontból talán nem egészen szerencsés a cím infotári eleme, mert nem a közvetítésre, hanem az őrzésre utal.)

Kívánjuk, hogy a szerkesztőség azon óhajta, miszerint jó volna, ha olvasnák a lapot, kellő nagyságrendben teljesüljön.

-la -bor

Az Internet szentsége

Az Internet iránti érdeklődés, különösen a könyvtári világban, finoman szólva is széles körű. „A háló” az az új varázsigé, amely azonnal műszaki kompetenciával itat át. A könyvtárakban technofejek, szörfözök és ludditák csoportjaira

bomlott a szakma. A nézeteltérés világos és könyvnyen meghatározható: vannak könyvtárosok, akik jártasak a Hálón, és vannak, akik nem. A mostanában egyre többször hallható luddita terminus magában hordozza a technikától való félelmet és